

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 322 Din 28.06.2023

Dosar nr.: 626/2022

Petiția nr.: 6168/08.09.2022

Petent(ă):

Reclamat(ă): Szandy SOV SRL prin reprezentant legal

Obiect: condițiile de cazare puse la dispoziție de către partea reclamată nu sunt conforme iar 60% dintre programele TV disponibile în unitatea de cazare sunt difuzate în limba maghiară

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

1. Szandy SOV SRL. Adresa de e-mail:

II. Citarea părților

2. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3. Prin adresa nr. 6168/19.09.2022 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 6477/19.09.2022 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit în data de 03.11.2022, ora 10:00.

4. Prin intermediul citației s-a pus în dezbatere excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării privind condițiile de cazare.

5. Prin adresa nr. 1590/28.02.2023 a solicitat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării adoptarea cât mai rapidă a unei hotărâri având în vedere că s-a depășit termenul prevăzut de lege de 90 zile. Prin e-mailul transmis în data de 14.03.2023 petentului i s-a comunicat că termenul de 90 de zile, așa cum a statuat ICCJ prin Hotărârea Civilă nr. 4300/27.09.2019, este unul de recomandare și nu unul imperativ.

6. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Sușinerile petentului

7. În data de 20.04.2022 petentul a rezervat două camere la unitatea de cazare Vila Noblesse situată în Băile Sovata prin intermediul unei platforme dedicate rezervărilor hoteliere, pentru perioada 24.08.2022-31.08.2022.

8. Petentul reclamă condițiile diferite de cazare care nu sunt cele prezentate pe platformele online.

9. De asemenea, petentul a constatat că 60% din programele care erau prezentate la TV erau difuzate în limba maghiară.

Sușinerile părții reclamate

10. Partea reclamată precizează că într-adevăr erau disponibile canale TV atât în limba română cât și în limba maghiară așa cum este pus la dispoziție de către operatorul de servicii televizate.

IV. Motivele de fapt și de drept

11. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - Statul român

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) *„În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

ORDIN nr. 144 din 11 aprilie 2008 privind aprobarea Procedurii interne de

soluționare a petițiilor și sesizărilor

Articolul 28

„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”

Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor

„Prezenta lege are drept scop o mai bună funcționare a pieței și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, prin reglementarea practicilor comerciale ce pot aduce atingere intereselor economice ale consumatorilor.”

12. Colegiul director reține spre analiză două capete de cerere:

I. Condițiile de cazare

II. Disponibilitatea programelor TV în limba maghiară într-o proporție de 60%

Principiile de analiză pentru primul capăt de cerere

13. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

14. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), *„sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”*. Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngreuiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

15. Pentru a stabili competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării conform O.G. 137/2000, republicată este necesar să existe mai multe elemente

cumulative din care să rezulte o potențială faptă de discriminare care ar trebui analizată.

Principiile de analiză pentru al doilea capăt de cerere

16. Curtea Constituțională statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.¹

17. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

- **la situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,

- **la situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”² în această situație.

18. Suntem în prezența unei posibile discriminări directe:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;

- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

19. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:³

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;

- existența unui criteriu de discriminare;

- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

20. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

¹ Decizia nr. 349/2001, M.Of. nr. 240/2002

² Decizia nr. 312/2001, M.Of. nr. 99/2002, Decizia nr. 82/2002, M.Of. nr. 261/2002

³ Art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, modificată și republicată.

21. Primul capăt de cerere este cel legat de condițiile de cazare pe care petentul le consideră neconforme sau care nu reflectă realitatea prezentată pe paginile de internet. Acesta precizează mărimea camerelor, lipsa unui balcon generos etc. Ori, într-o atare situație, Colegiul director a analizat acest aspect și a statuat că prezentul capăt de cerere formulat nu cade sub competența Consiliului Național pentru Combaterea discriminării privind analizarea conformității spațiilor de cazare puse la dispoziție de partea reclamată. În consecință, în baza Legii nr. 363/2007 instituția care poate analiza cele sesizate este ANPC.

22. Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere, cel prin care petentul ne supune analizei disponibilitatea canalelor TV în unitatea de cazare reclamată a peste 60% în limba maghiară, Colegiul director analizează din perspectiva discriminării directe dacă petentului i-a fost încălcat dreptul accesului la servicii publice în limba română.

23. Astfel, Colegiul director decide că, având în vedere poziționarea unității de cazare într-o localitate (Băile Sovata) unde poate fi frecventată și de vorbitori de limbă maghiară, fiind relevantă componența etnică a orașului care este compusă din peste 80% etnici maghiari, este justificată prezența canalelor în această limbă. În același timp, operatorul de cablu are destinate pachete de programe pentru fiecare regiune în parte în funcție de cerințele consumatorului.

24. Totodată, partea reclamată precizează că existau disponibile în pachetul de canale TV și programe în limba română precum și un acces nelimitat în orice limbă la YouTube și platforma Netflix.

25. Concluzionând în ceea ce privește cel de-al doilea capăt de cerere, Colegiul director consideră că nu i s-a încălcat niciun drept petentului raportat la art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de vădită necompetență materială invocată din oficiu (capătul I de cerere) conform O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare (capătul II de cerere) conform art. 2 alin. (1) O.G. 137/2000, republicată, lipsă drept încălcat.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

GRAMA HORIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN - Membru

Data redactării: 18.07.2023

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.